

- 2) Αντιβαίνει η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 230 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, υπό τις περιστάσεις του πρώτου ερωτήματος, στον κανονισμό και στις αρχές που τον διέπουν;
- 3) Αντιβαίνει η εφαρμογή, στην υπό κρίση υπόθεση, του άρθρου 191, παράγραφος 2, του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας στον κανονισμό και τις αρχές που τον διέπουν;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324, σ. 79).

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-356/15)

(2015/C 302/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: D. Martin)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, εκδίδοντας τα άρθρα 23 και 24 του προγραμματικού νόμου της 27ης Δεκεμβρίου 2012, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 11, 12 και 76, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 και την απόφαση Α1 της Διοικητικής Επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης (³).
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, εκδίδοντας τα άρθρα 23 και 24 του προγραμματικού νόμου της 27ης Δεκεμβρίου 2012, παραβιάζει τα άρθρα 11, 12 και 76 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, καθώς και το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, και την απόφαση Α1 της Διοικητικής Επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, μη αναγνωρίζοντας τον επιτακτικό χαρακτήρα του εγγράφου που προέρχεται από το κράτος μέλος καταγωγής του αποσπασθέντος εργαζομένου, το οποίο πιστοποιεί ότι ο εργαζόμενος αυτός υπάγεται στη νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ L 166, σ. 1.

(²) ΕΕ L 284, σ. 1.

(³) ΕΕ C 106 της 24.4.2010, σ. 1.